

Alexandru Radvan si labirintul sau

Simona Vilau

Student al pictorului Florin Mitroi si licentiat al UNA Bucuresti in anul 2000, Alexandru Radvan (nascut in 1977) a devenit asistent universitar la sectia de pictura in 2002, meserie care nu intotdeauna ofera satisfactiile inerente titulaturii, care ii da artistului posibilitatea sa le transmita intr-un mod firesc si familiar tinerilor apropiati de varsta sa pareri si solutii intru eliberarea de „corsete” artistice si inregimentari fortate, handicapuri specifice unei lumi artistice romanesti fara traditie reala antepasoptista. Alexandru Radvan a fost si ramane consecvent picturii figurative, lipsite de retete si artificii inutile si este un combatant asiduu al „picturii de pension” si al infloriturilor estetizante. Acestea sunt si motivele pentru care pictura sa se dezvolta la scara monumentala, forma este epurata de detalii inutile, culoarea are dublu rol, este atat descriere, cat si semnificatie. Apetenta pentru spatii deschise, aride, construite de un bun arhitect si care apartin unui imaginar atemporal si mitizant, precum si plasarea omului cvasifabulos in centrul compozitiilor si ideilor sale provin din dragostea neconditionata pentru portretistica romana si pentru pictura renascentista ferrareza si toscana.

Un alt aspect important al demersului lui Alexandru Radvan este ca isi structureaza lucrarile pe cicluri inspirate din mitologie sau dintr-o istorie cu parfum de mit.

Astfel, s-au derulat Eroii, Regii, Cantarea Cantarilor, Imperatores. Fragmente, Desene pentru Petronius, Zeus si Europa, Soma si, in premiera, in anul 2007, Memoriile lui Constantin.

Personajele masculine create de Alexandru Radvan reprezinta arhetipuri aflate pe mai multe registre psihologice: pe de-o parte, eroul sau conducatorul justitiar, puternic si necrutator, decupat dintr-o istorie milenara glorioasa si, pe de alta parte, antieroul decadent, lubric si viciat, aparut dintr-o ironie a sortii, intr-o lume potrivnica. Acelasi lucru se intampla si in cazul personajelor feminine: daca, pe de-o parte, femeile create de artist sunt simboluri ale feminitatii plene, materno si cu iz de originar, apare si elementul contrar, adica femeia lasciva, decazuta si abandonata.

Universul in care „traiesc” aceste personaje este unul lipsit de ideea pacatului originar si de teroarea existentei unei pedepse divine infricosatoare. Mai degraba este vorba de o apropiere frenetica de moarte, asumata ca un act de glorie.

Privita in sens invers, din punct de vedere conceptual, creatia lui Alexandru Radvan este un itinerar parcurs cu acceleratie maxima intr-o zona unde nu exista prejudecati principiale si religii impuse, unde lucrurile se structureaza firesc, dupa dorinta si importanta omului.

Incepand cu anul 2004, picturii si desenelor lui Alexandru Radvan li s-a alaturat, ca o extensie fireasca a cercetarii sale plastice, imaginea tridimensionala. Aceasta a aparut datorita aceleiasi preferinte pentru monumentalitate si densitate a formei si ca o concluzie a capetelor supradimensionate de imparati din seria „Imperatores. Fragmente”.

Materialul folosit cu preponderenta de artist este cimentul. Preferinta pentru acest laitmotiv al industrializarii fortate se datoreaza manevrabilitatii sale relativ usoare, precum si impresiei de greutate si de constructie pe care o lasa la propriu.

In centrul cercetarii sale tridimensionale sta, bineinteles, figura umana. De data aceasta este vorba despre portrete de imparati sau zei cu date fizionomice autoreferentiale si cu expresii impasibile, ca „de piatra”. Dintr-o perspectiva in care omul este masura lucrurilor, aceste portrete reprezinta un act militant impotriva constrangerilor impuse de o societate trunchiata si situeaza simbolic creatorul in centrul universului sau.

Ca o „coincidenta” fericita cu cea de-a treizecea sa aniversare, in luna mai 2007, Alexandru Radvan va avea o noua expozitie personala cu lucrari inedite, in tandem, in doua spatii expozitionale din Bucuresti: Anaid Art Gallery si Curtea Veche.